

I ara què?

Tipus: [1]

Autor: Membre inactiu

Creació: Publicat per Membre inactiu el 20/10/2011 - 13:38 | Última modificació: 20/10/2011 - 13:46

Etiquetes: Neopolis

Etiquetes: informe

Etiquetes: futur

[1 adjunt](#) [2]

He llegit amb atenció el document elaborat sota el títol **I ARA QUÈ? Cap a on haurien d'anar les polítiques de joventut?** de la Consultoria sociopolítica [Neòpolis](#) [3] i haig de dir que subscric el document al 100%, amb algun matis.

És possible que l'any 2010 hagi estat un bon any per les polítiques de joventut, no ho sé, però hagués estat millor si la Llei de Polítiques de Joventut aprovada, que ja deixava punts importants fóra, s'hagués dotat d'un reglament de funcionament i concreció, cosa que no ha succeït ni sembla que per ara vagi a succeir

En quant a l'evolució de les polítiques de joventut, estem d'acord en que PNJC - Generalitat de Catalunya- ha recollit, i generalitzat la fórmula dels plans locals com la millor manera per planificar les polítiques de Joventut, jo afegeixo *però no l'única...*

En el tema de l'evolució de les polítiques de joventut, si tornem la vista enrera, sens dubte, una data important va ser la celebració l'any 1985 de l'Any Internacional de la Joventut, que va suposar la reivindicació d'una política global adreçada als joves *amb la participació dels propis joves*, sense oblidar que és en aquest context quan neix el primer Pla integral de Joventut del territori espanyol: *el Projecte Jove de la ciutat de Barcelona*.

També l'any 1992, la Diputació de Barcelona començar a establir convenis de col.laboració amb municipis que seguint els passos de Barcelona, comptaven ja amb un Pla Integral de Joventut: Vilafranca del Penedès, Sabadell, Viladecans, Mataró, El Masnou, Gavà, Terrassa, etc... Dins d'aquest marc l'Oficina del Pla Jove de la Diputació de Barcelona al llarg de 1994, l'elabora el seu primer Pla Integral de Joventut d'àmbit provincial per al mandat municipal 1995-1999.

En aquesta context trobem també el Pla Interdepartamental de Joventut – Catalunya Jove 93-94 i Pla Interdepartamental de Joventut – Jove 95-97 de la Generalitat de Catalunya. També el INJUVE l'any 1990 publica el seu Pla Integral de Joventut.

Un altre punt de referència cal situar-lo en el Primer Congrés Internacional de Joventut celebrat l'any 1998, organitzat conjuntament per l'Ajuntament i la Diputació de Barcelona, el qual va fixar les bases per a unes noves polítiques pensades per atendre una condició juvenil, que ja no es caracteritzava per una etapa principalment de transició sinó com a una etapa amb realitats i necessitats específiques.

Per tant per ser justos cal dir que vam ser els municipis els pioners en impulsar i desenvolupar Plans integrals i que després les administracions van recolzar i fer seus.

Els departaments de Joventut dels ajuntaments, des del començament, amb pocs mitjans han estat capaços d'elaborar un discurs i establir dinàmiques pròpies, mirant sempre cap al davant, limitats quasi sempre, al desenvolupament d'actuacions de caire perifèric, i havent de pactar, negociar i convèncer altres departaments de la necessitat de treballar conjuntament les polítiques nuclears: educació, habitatge, treball, salut....

Les àrees de joventut han desenvolupat en moltes ocasions la seva creativitat i han implementat projectes, dinàmiques i procediments dels quals en ocasions s'han apropiat altres àrees que gaudien dels recursos necessaris per a desenvolupar-los en condicions.

En altre ordre de coses, temes tan familiars com la transversalitat, la coordinació, la globalitat, la lògica juvenil i la participació continuen tan vigents com el primer dia i el sentiment d'estancament que periòdicament es detecta

resulta ja recurrent.

Malgrat tot, de forma implícita i explícita, els tècnics i tècniques de joventut continuem creient en el treball educatiu i d'acompanyament dels joves per a aconseguir una major autonomia personal i col·lectiva, en la possibilitat de polítiques reals de participació i ciutadania, i en dotar als i les joves d' eines per que puguin gestionar millor les seves habilitats socials i personals.

Coneixem la importància que té la configuració de la identitat a través dels gustos i cultures juvenils, els estils musicals, estètica, moda, consum, esport, etc. Hem après a apropar-nos a les TIC i estem fent un esforç per a familiaritzar-nos amb els canals i forma de comunicació i participació que utilitzen avui els i les joves.

Cap a on haurien d'anar les polítiques de joventut? doncs per començar caldria no oblidar tot el que ens van aportar les polítiques afirmatives en el sentit de:

- Definir la joventut com una etapa amb sentit per si mateixa.
- L'anàlisi que fa de la joventut no només com a grup sociològic sinó com un fet també cultural.
- L'establiment de polítiques que afavoreixen l'autonomia personal i la plena ciutadania dels i les joves.
- La visió global que té al assumir la integralitat com a instrument metodològic.
- Posar l'atenció en les transicions juvenils, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats.
- Considerar l'etapa juvenil com a un moment propici per a l'experimentació, la creativitat, la mobilitat, etc...
- Vetllar per preservar la lògica juvenil en totes les actuacions adreçades a joves.
- Entendre la participació juvenil i el protagonisme dels i les joves com a elements indispensable.

Caldria considerar també les polítiques de joventut com a polítiques de ciutadania, amb l'objectiu d'incidir en les transformacions socials, i analitzar aquells aspectes o factors que obstaculitzen l'accés dels i les joves a la ciutadania i al seu exercici com a membres plens de la comunitat.

Com apunta(*Benedicto i Moran, 2003*) *el gran objectiu social dels joves, no pot radicar exclusivament en la manera que tenen d'assolir la seva independència, sinó a fer possible que adquireixen les capacitats i motivació que els permeti arribar a ser subjectes autònoms i actuar com a ciutadans en l'espera pública*).

L'accés dels joves a la ciutadania demana el desenvolupament d' una política de presència que asseguri que la seva veu és escoltada i tinguda en compte en el domini públic amb eficàcia, en definitiva parlem de'empoderament.

Elements com la lluita contra el fracàs escolar, la precarietat laboral juvenil, l'accés a l'habitatge, la sanitat de qualitat, la prevenció de l'exclusió... així com ajudes i mesures per facilitar les trajectòries educatives i d'autonomia personal són, entre altres, elements fonamentals per crear condicions favorables per que els joves, especialment els que es troben en unes condicions de vida menys propícies, puguin actuar com a ciutadans en el terreny públic.

Ser ciutadà o ciutadana no és un procés que s'hagi d'aconseguir només a través dels drets lligats a l'edat, sinó que és un procés fluid i d'aprenentatge que es construeix a partir de la pràctica i de l'experiència.

El desafiament al que s'enfronten les polítiques públiques actuals i per extensió les de joventut, **és situar el terme de ciutadania en el lloc central que li correspon**. El repte serà assolir, articular i desenvolupar mecanismes que facilitin el protagonisme cívic dels i es joves, de manera que puguin arribar a influir decisivament en les condicions socials, econòmiques, culturals i polítiques en què desenvolupen les seves vides, convertint-se en actors de les comunitats on viuen, i sent percebuts com a veritables gestors de nous canvis .

Adjunt trobareu el document original de la Consultoria Neòpolis.

Categories: informe

Categories: Neopolis

Categories: futur

Etiquetes: Neopolis

Etiquetes: informe

Etiquetes: futur

Adjunt

[i_ara_que201011.pdf](#) [4]

Mida

1.29 MB

- [5]

URL d'origen: <https://joventut.diba.cat/blogs/2011/10/20/i-ara-que>

Enllaços:

[1] <https://joventut.diba.cat/>

[2] <https://joventut.diba.cat/blogs/2011/10/20/i-ara-que>

[3] <http://www.neopolis.cat/>

[4] https://joventut.diba.cat/sites/joventut.diba.cat/files/i_ara_que201011.pdf

[5] <https://joventut.diba.cat/node/94>